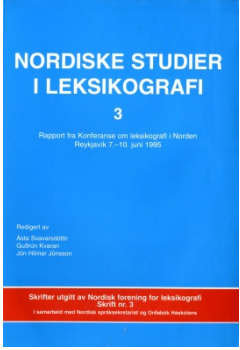

NORDISKE STUDIER I LEKSIKOGRAFI

Titel:	Noen vanskelige adjektiver i leksikografisk perspektiv	
Forfatter:	Ruth Vatvedt Fjeld	
Kilde:	Nordiske Studier i Leksikografi 3, 1995, s. 149-157 Rapport fra Konferanse om leksikografi i Norden, Reykjavík 7.-10. juni 1995	
URL:	http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/nsil/issue/archive	

© Nordisk forening for leksikografi

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre Nordiske studier i leksikografi (1-5) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Noen vanskelige adjektiver i leksikografisk perspektiv

The main purpose of this paper is to discuss how some special adjectives are described in dictionaries. A field-semantic analysis of non-restrictive adjectives shows inconsistencies and incompleteness in lemmaselection and semantic description in two authorized Scandinavian dictionaries. According to a cognitive analysis of adjectives it shows that non-restrictiveness is a matter of use more than of adjective type. The paper concludes that this should also be taken into account when choosing examples and polysemes in dictionary definitions.

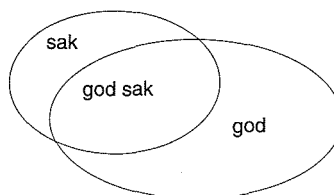
1 Innledning

På Euralex-konferansen i Amsterdam i 1994 satte Henk Verkuyl (1994:2f) fram noen tanker om kunnskapsrepresentasjon i ordbøker. Han refererte til "de fem C-er": "completeness", "consistency", "correctness", "currency" og "citation". Dette illustrerte han ved definisjoner av brikkene i sjakkspillet på den måten at **fullstendighet** krever at alle sjakkbrikkene blir tatt med i ordboka, dvs en skal stille krav til lemmaseleksjonen. Videre var **konsistens** illustrert med at hver brikke bør få samme type beskrivelse, slik at ikke en brikke blir definert etter måten den kan flyttes på, en annen etter utseendet eller bare som "sjakkbrikke". **Korrekthet** ble illustrert med at sjakkbrikkene skal beskrives på samme abstraksjonsnivå, noe som vel så godt illustrerer konsistensprinsippet. Manglende korrekthet hadde blitt tydeligere i tilfelle brikkene blir definert med feil flyttingsregler. Det fjerde prinsippet, "currency", kan kanskje oversettes med **gangbarhet**, noe som innebærer at termene skal defineres under det mest gangbare uttrykket (f eks at en bestemt brikke kalles *springer* og ikke *hest* på norsk). Hans femte krav dreide seg om **sitatteknikk**, og i den forbindelse kildeutvelgelse. Jeg vil ikke gå nærmere inn på kriteriene til Verkuyl, men konsentrere meg om to av dem, nemlig konsistens og fullstendighet, og overføre dem på en vanskelig gruppe adjektiver som av Manfred Pinkal (1985:53) er kalt ikke-restriktive adjektiv.

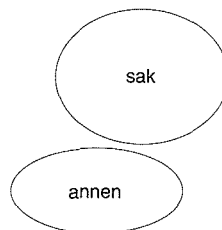
2 Definisjon av ikke-restriktive adjektiv

Et vanlig restriktivt adjektiv har som hovedoppgave å avgrense betydningen til det substantiviske leddet det står til. I tillegg fins det en liten, men lite homogen gruppe ikke-restriktive adjektiv som kan stå attributivt til et substantiv uten å fylle adjektivets hovedoppgave: å beskrive eller avgrense det substantiviske overleddet nærmere. Disse adjektivene gir ofte problemer i leksikografisk arbeid. De ikke-restriktive adjektivene blir dels klassifisert som adjektiv, dels som pronomen i ordbøkene. Jeg velger å kalle dem alle for adjektiv, idet de

kan stå attributivt til et substantiv. Restriktive adjektiv kan rent grafisk framstilles slik etter en mengdeteoretisk tankegang:

mens de ikke-restriktive adjektivene kan framstilles slik:

Figurene illustrerer to hypotagmer som formelt sett er like: *en god sak*, *en annen sak*, men mengdeteoretisk og semantisk er de svært forskjellige. De ikke-restriktive adjektivene kan normalt ikke stå predikativt.

I forbindelse med en analyse av adjektiv i tre norske lovtekster (lov om folketrygd 1987¹, lov om offentlighet i forvaltningen 1985, lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker 1986) har jeg kartlagt en del slike ikke-restriktive adjektiv. Det er meg bekjent ikke gjort noen større eller sammenhengende analyse av denne typen adjektiv basert på tekstundersøkelser, selv om både Lundbladh (1988:108) og Malmgren (1990:62) har antydnet kategorien i redegjørelsen for Noréens "placerande assumptiva glosor". Forekomstene av ikke-restriktive adjektiv i lovtekstene var behandlet på ganske forskjellige måter i ordbøkene uten at det var åpenbart for meg hva som var grunnlaget for det.

3 Feltteoretisk analyse

En måte å komme disse uregjerlige adjektivene litt nærmere på, er å forsøke å beskrive dem etter en feltteoretisk modell. Hovedpoenget med analyse i semantiske felt er nettopp at ord og ordbetydning ikke kan beskrives som isolerte fenomener, men må betraktes som deler av et relasjonelt system. Det totale relasjonelle systemet er delt inn i mindre semantiske felt. Dessverre er semantisk feltteori forholdsvis vagt beskrevet, og det har ikke lyktes meg å finne en konsistent og klar definisjon av et semantisk felt. Mel'čuk (1988:170) er den som innen leksikografisk arbeid har gitt den mest operasjonelle definisjonen på et semantisk felt:

A semantic field is the set of all lexical units that share an explicitly distinguished non-trivial semantic component.

¹Årstallene refererer seg til den utgaven av lovteksten som jeg har undersøkt, ikke til det året loven ble gitt.

Definisjonen stemmer forholdsvis bra med det Lyons (1977:250) kaller Trier-Weisgerber-teorien, men den er lettere å anvende i og med kravet om en felles, betydningsskillende komponent. Problemet er å finne denne komponenten. Når den er funnet, kan en utnytte relasjoner som antonymi, hyponymi, synonymi og polysemi ved utvelgelsen av de enhetene som hører til et felt, og for å beskrive forholdet mellom enhetene.

Det viste seg at mange av de ikke-restriktive adjektivene i mine tekster kan henføres til noen få semantiske områder eller felt, eller at de tilhører en gruppe der det råder familielikheter, og jeg har her forsøkt å sette opp de ikke-restriktive adjektivene jeg fant i lovene for to semantiske felt som jeg har kalt EKSISTENS, HER OG NÅ². Denne oppstillingen sammenlikner jeg så med hensyn til dekning og beskrivelse i den største autoriserte ordboka for norsk bokmål, *Bokmålsordboka* (heretter forkortet BOB). I noen tilfeller trekkes sammenlikning med *Svensk Ordbok* (heretter forkortet SO) inn, da redaksjonen der delvis har anvendt semantisk feltteori i sin beskrivelse og har definert en del av adjektivene feltteoretisk ved at det oppgis antonymer, noe som er svært opplysende i betydningsbeskrivelsen.

Feltet for EKSISTENS kan skisseres som et kontinuum fra det fraværende til det eksisterende, eller for den saks skyld fra 0 til 1, dvs som et skalært forhold inndelt blant annet ved følgende adjektiver (de adjektivene som er tilnærmet synonyme er satt tilnærmet under hverandre):

manglende	hypotetisk	eventuell	mulig	tenkelig	sannsynlig	virkelig
	potensiell		tenkbar	rimelig	faktisk	
fraværende						
	imaginær	innbilt				

Det andre feltet jeg vil prøve å sette opp, er mer komplisert enn det første, nemlig feltet for utpeking eller deiksis, som jeg har kalt HER OG NÅ. Jeg har valgt å dele det i fire underområder, da de nok har det deiktiske som en klar felleskomponent, men dette deiktiske refererer seg til fire forskjellige forhold:

Situasjonssted:

viss	[denne/dette/disse]	annen	
bestemt	vedkommende	nærmere	øvrig
spesiell	nærværende		
særlig	tilstedeværende		
felles	egen		

Subfeltet dekker utpeking av det som er innen rekkevidde i en gitt situasjon til det som foreligger eller gjelder i en annen situasjon (her-der-forholdet). Jeg har valgt å ta med de påpekende pronomenene *denne*, *dette*, *disse*, da de semantisk fyller mye av den samme funksjonen som de andre leksemene i feltet har, selv om de formelt sett neppe kan klassifiseres som adjektiv.

²Disse feltene er definert etter min intuisjon og språkfølelse. Det kan sikkert diskuteres om inndelingen skulle vært annerledes. Hvor store områder et felt skal utgjøre, er fortsatt uklart i og med at betydningsmessig opposisjon forekommer på mange nivåer. Det er på dette punktet jeg mener feltteorien er metodisk svak.

Situasjonstid:

tidligere	foregående	nåværende		neste	seinere
	forrige	aktuell	følgende		
gammel			nærmeste		

Subfeltet er ordnet etter en kronologisk felleskomponent fra noe fortidig til noe framtidig, med et nåpunkt i fokus og en ubestemt fortid og en ubestemt framtid som ytterpunktene (nå-da-forholdet).

Del av mengde:

alle	noen	ingen
samtlige	diverse	enkelt
hver		

Dette subfeltet dekker det som både uttrykker noe deiktisk og samtidig markerer det som en del av en helhet.

Sammenlikning:

forskjellig	liknende	maken
		samme
		tilsvarende

Dette subfeltet dekker først og fremst en pekende funksjon, men elementene uttrykker også en sammenlikningskomponent.

Man kan sikkert tenke seg en oppdeling av disse subfeltene, slik at f eks motsetningen mellom *egen-felles* danner et eget felt, men da blir forbindelsen mellom *egen* og *særskilt* borte. Det råder så vidt jeg kan se altså en kryssklassifisering her som ikke er så lett å fange med en feltanalytisk modell, da den forutsetter et hierarkisk oppbygd betydningssystem, noe som ikke alltid stemmer for naturlig språk.

4 Klassifisering

Uansett hva slags pronomendefinisjon man bygger på (semantisk eller etymologisk), vil det bli problematisk å skille mellom hvilke som klassifiseres som adjektiv og hvilke som klassifiseres som pronomen, noe en oversikt over klassifiseringen i BOB viser:

aktuell	adj	felles	adj	maken	adj
alle	ub.pron	foregående	adj	neste	adj
annen	ub.pron	forrige	adj	noen	ub.pron
bestemt	adj	forskjellig	adj	ny	adj
denne/dette/		følgende	adj	nærmeste	adj
disse	pron	gammel	adj	nårværende	adj
diverse	adj	hver	pron	nåværende	adj
egen	adj	ingen	pron	nærmere	adj
enkelt	adj	liknende	adj	samme	pron

samtlige	adj	særlig	adj	viss	adj
seinere	adj	tidligere	adj	øvrig	adj
slik	pron	tilsvarende	adj		
spesiell	adj	vedkommende	adj		

Det kan være vanskelig å forstå hvorfor noen er blitt klassifisert som adjektiv og noen som pronomen av disse lemmaene, da de må sies å ha tilnærmet samme funksjon, først og fremst det å peke ut en referent. Klassifiseringsproblemene her svarer vel også til en diskusjon om hva som er beskrivende ledd, og hva som er bestemmende ledd. Semantisk kan de ha noenlunde samme funksjon. Vi ser i hvert fall at klassifiseringen i pronomen og adjektiv kan diskuteres.

Denne inkonsistensen kan tyde på at det er kryssende hensyn som skal ivaretas. For det første har tradisjonell klassifisering i ordbøker ofte vært retningsgivende, videre blir det tatt hensyn til etymologiske forhold, og noe kan kanskje tilskrives tilfeldighetene, ikke minst tilfeldigheter i det eksempelmateriale som ordbøkene bygger på. Spørsmålet er hva som skal være det styrende prinsippet i en leksikografisk beskrivelse av et språks ordinventar. Ved en semantisk-systematisk synkron beskrivelse, f eks ut fra feltteori, vil beskrivelsen lettere bli mer konsistent.

5 Lemmatisering

Når det gjelder lemmatiseringen, er det heller ikke lett å oppdage konsistensen. Brukes morfologiske kriterier, kan vi tenke oss at bare grunnformer skal gi opphav til lemma. Men presens partisipp-formene *vedkommende* og *liknende* er ført opp som egne lemmaer, mens *tilsvarende* er sublemmatisert under verbet å *tilsvare* med opplysning om at presens partisipp-formen forekommer i adjektivisk bruk. Det er for så vidt en generell grammatisk opplysning som gjelder for alle tre leksemene. Flere presens partisipp-former er ført opp som egne lemmaer: *foregående*, *nåværende*, *følgende*. Konsistenskravet er dermed ikke tilfredsstillt. Man kan tenke seg at inkonsistensen kommer av kompleksiteten i orddanningen. Men verbet *likne* er et ettordslemma, og det er vel så god grunn til å tenke seg *liknende* som en avledet form av å *likne*, som at *manglende* er presens partisipp av å *mangle*. *Komme ved* og *svare til* er komposisjonsmessig sett like komplekse. I BOB er *manglende* og *tilsvarende* ikke oppført som egne lemmaer, mens de andre presens partisippene her er det. Det kan forklares med at de andre presens partisippene ikke kan henføres direkte tilbake til et enkelt verb, vi har ikke former som *å *fravære*, *å *tilstedevære*, men semantisk er *fraværende* og *manglende* synonymer (med *tilstedeværende* som antonym). Men om direkte avledning av et ettordslemma skulle være et prinsipp for lemmatiseringen, er det heller ikke selvfølgelig at *potensiell* skal føres opp som eget lemma. Her kommer kanskje vurdering av frekvens og leksikalisering av bøyde former inn, men helt uproblematisk er forholdet ikke. Bortsett fra morfologiske kriterier burde det ført til at også *manglende* ble opphøyet til et lemma, siden det er mer frekvent enn *fraværende* (både i mitt lovtekstmateriale og i *Norsk frekvensordbok*). Det er heller ikke noen klar grunn til å vurdere *potensiell* som avledning og *manglende* som bøyning, siden begge er leksikalisert som adjektiver. For meg ser det ut til at konsistenskravet ikke er oppfylt på dette punktet, noe som ville vært lettere å avdekke dersom feltanalyse

hadde vært brukt. SO gir ikke noe sammenlikningsgrunnlag her, da *manglende* ikke fins i svensk.

Av andre bøyde og leksikaliserte former er *nærmere* en komparativ form av *nær*, og det er vel ingen klarere grunn til å føre det opp som lemma enn f eks *nyere*, jf *nærmere regler*, *nyere regler*, men her er altså bare *nærmere* eget lemma. Følgende tre former mener jeg er leksikalisert i gradbøyd form: *tidligere*, *seinere*, *nærmeste*. De to som er leksikalisert i komparativ, er ikke oppført som egne lemmaer, mens *nærmeste*, som er i superlativ, er eget lemma. Det er vanskelig å se noen morfologisk begrunnelse for denne lemmatiseringen.

Det jeg hittil har pekt på, antyder ønskeligheten av å finne et konsistent system for lemmatiseringen av de problematiske ikke-restriktive adjektivene som fører til en konsistent beskrivelse av dem. Jeg mener det forutsetter at man tar utgangspunkt i det semantiske mer enn i det formelle. Da vil det kanskje også vise seg at det er et slags samsvar mellom formelle (nemlig syntaktiske) og innholdsmessige egenskaper.

6 Kognitiv analyse

De aller fleste adjektivene jeg har nevnt, er ført opp med to eller flere betydningsnummer. Det vil si at de anses som polyseme. Men det er vanskelig å se noe system i denne polysemien, noe som stemmer med det redaktørene selv sier om å skille en definisjon opp i betydningsnummer. I SO er det innført et mer komplisert system enn i BOM, da polysemene der både deles inn i betydningsnummer, og også har en egen kategori for betydningsnyanse markert med en liten firkant.

De ikke-restriktive adjektivene kjennetegnes syntaktisk ved at de ikke kan anvendes predikativt. Når slik bruk likevel forekommer, er det med en annen betydning, det vil si at et annet betydningsnummer realiseres. Taylor (1992) beskriver dette forholdet innenfor rammen av kognitiv grammatikk. Han opererer med adjektiv som absolutte eller syntetiske uttrykk, et skille som langt på vei svarer til restriktive og ikke-restriktive adjektiv. Men i tillegg legger han vekt på at mange adjektiv kan være både det ene og det andre, avhengig av hvilken tolkning det har. Dermed er han inne på adjektivenes polysemi, noe Pinkal (1985) ser helt bort fra i sin behandling av de ikke-restriktive adjektivene. Taylor viser i sin analyse av det engelske adjektivet *old* at det har forskjellig betydning når det brukes predikativt og når det brukes attributivt. Det vises likeledes tydelig når det norske leksetet *gammel* settes opp med sine to motsetningspoler, nemlig

gammel — ung
gammel — ny

Det kan være betydningsmessig forskjell på *gammel* i *en gammel venn* og *en gammel lærer*. I attributiv stilling har vi nemlig en tvetydighet, den gamle vennen kan ha høy alder (syntetisk tolkning), eller være en tidligere venn (absolutt tolkning), den gamle læreren kan ha høy alder (syntetisk tolkning), eller ha vært lærer tidligere (absolutt tolkning), men i predikativ stilling kan det bare være snakk om at personene har høy alder:

læreren er gammel
vennen er gammel

Det samme gjelder selvsagt ved *ny*, som kan brukes om noe som nylig er anskaffet, eller det kan være ubrukt. Verken semantisk eller formelt er det grunnlag for å snakke om homonymi i slike tilfeller, så det må være korrekt å konkludere med at det foreligger polysemi. BOB har her satt opp syv betydningsnummer for *gammel*:

- 1 som har levd el. vært til lenge
- 2 tradisjonell, vanlig, velkjent
- 3 som har vart lenge, som har sitt opphav i fortiden
- 4 erfaren
- 5 utslitt, ubrukkelig, avleggs
- 6 tidligere, forrige
- 7 av en viss alder

SO har imidlertid bare to betydningsnummer:

- 1 som har eksistert under lang tid <mots **ung**, ny 1>
- 2 som i förluten tid fyllde funktionen som framgår av sammanhanget <mots **ny2**>

Derimot har betydningsnummer 1 mange underordnede betydningsnyanser markert med "äv. neutralt, äv. med tonvikt på funktionen [...]".

De to ordbøkene har altså en ganske forskjellig praksis for beskrivelsen av det semantiske innholdet i adjektiv. En kritisk gjennomgang av den norske definisjonen viser at flere av betydningsnummerne kan føres sammen, f. eks 1 og 3, mens 6 skiller seg tydelig ut betydningsmessig, en betydning som er nær 2 i den svenske (med forbehold om min manglende evne til å oppfatte nyanser i svensk). Det er tydelig at de to betydningsnummerne i den svenske ordboka nettopp svarer til den syntetiske og den absolutte bruken av adjektivet, og at dette skillet egentlig gir tilstrekkelig definisjon. Den er dessuten symmetrisk med definisjonen av antonymet *ny* i BOB:

- 1 som er laget eller kommet til for kort tid siden
- 2 som kommer etter noe av samme art

Betydning 1 er synonym med *ung*, som er den syntetiske betydningen, mens 2 gir den absolutte betydningen. SO har her fire betydningsnummer og gir en mindre ryddig oversikt over betydningen:

- 1 som för helt kort tid sedan kommit att existera
- 2 som ej tidigare är känd eller använd
- 3 som tillkommer utöver det tidigare
- 4 mest i sms som återigen finns

7 Sammenliknende oversikt

En oppstilling over definisjonene i BOB og SO for de semantiske feltene, og med Taylors (1992) betydningsdifferensiering i tankene, skulle gi grunnlag for å vurdere i hvilken grad hans systematikk kunne vært fulgt ved beskrivelsen av de adjektivene som forekommer i feltet. Av plasshensyn avgrensers jeg meg til ett felt, nemlig EKSISTENS:

fraværende	BOB	1	ikke til stede	A
		2	uttrykksløs	S
frånvarande	SO		som ej är närvarande <mots. närvarande> på en viss plats, trots att dette förväntas	A
hypotetisk	BOB		som knytter seg til hypoteser, mulig, tenkt	S
	SO		som blott grundar sig på antaganden som gäller eller är av vikt endast om vissa förutsättningar oppfylls	S
potensiell	BOB		som eksisterer som en mulighet, utviklingsdyktig	A
potentiell	SO		som kan utvecklas till, är teoretisk mulig men ej fullt förverkligad	A
rimelig	BOB	1	sannsynlig	A
		2	billig, moderat	S
rimlig	SO	1	som det finns (fornuftig) anledning att tro på	A
		2	som har sådan omfattning som det finns fornuftig anledning att kræva	?
mulig	BOB	1	som lar seg gjennomføre	S
		2	som kan hende el. tenkes	A
möjlig	SO		som kan tänkas förekomma i visst sammanhang	A
tenkelig	BOB		(som kanskje er) mulig	A
tenkbar	BOB		tenkelig	A
tänkbar	SO		som man kan tänka sig och oppfatta som rimlig eller mulig	A
eventuell	BOB		som kan forekomme	A
	SO		som kanskje kommer att intræffa, om hændelse, resultat e.d. <SYN. mulig> äv. som kanskje eksisterar	A
sannsynlig	BOB		trolig, rimelig, som en kan vente seg	A
sannolik	SO		tämligen trolig med hänsyn till föreliggande fakta	A
tilstedeværende	BOB		nærværende, som er til stede	A
nærværende	BOB	1	som er til stede, som er framme i bevisstheten	S
		2	som er her nå, som en har for seg i øyeblikket	A
närvarande	SO	1	som är på platsen	S
		2	ofta substantiverat: som nu förlöper, i nuläget	A
virkelig	BOB	1	som eksisterer, fins faktisk	A
		2	ekte, sann	S

verkelig	SO	1	som finns (i världen) och kan uppfattas eller påvisas med sinnena <jfr. faktisk>	A
		2	som i själva verket utgör <jfr. sann 2, riktig 2>	S
faktisk	BOB		virkelig, reell	A
	SO		som verkligen existerar <SYN. existerande>	A
reell	BOB	1	virkelig, faktisk, mots. imaginær	A
		2	redelig, ærlig	S
	SO	1	som finns (i världen) och kan uppfattas eller påvisas med sinnena <SYN. verkelig> <fackspr. jfr. faktisk>	A

Hver av de forskjellige polysemene er til høyre i oppstillingen merket med A eller S for absolutt eller syntetisk betydning av adjektivet. Oversikten viser flere eksempler på at bare den ene betydningen er beskrevet i ett av språkene, mens det andre har med begge to (*fraværende*, *hypotetisk*). Det er rimelig å anta at norsk og svensk er så like språk at begge betydningene forekommer i begge språkene, i hvert fall i de eksemplene som er nevnt her. Betydnings skillet er så vesentlig både semantisk og syntaktisk at det bør være viktig å få det med i definisjonen, eventuelt til foretrengsel for en del andre og finere betydningsdifferanser det er spandert plass på. En systematisk gjennomgang av de andre feltene viser også der at det ofte mangler oppgave over en av betydningene. Jeg mener at man ved å bruke en systematisk metode i beskrivelsen vil unngå inkonsistens og ufullstendighet i ordbøkene av denne typen.

Litteratur

Ordbøker

BOB = M. I. Landrø/B. Wangenstein 1993: *Bokmålsordboka. Definisjons- og rettskrivningsordbok*. Oslo: Universitetsforlaget.

SO = *Svensk Ordbok*. 1986. Utarbeidet ved Språkdata, Göteborgs universitet. Solna: Esselte.

Annen litteratur

Heggstad, Kolbjørn 1982: *Norsk frekvensordbok*. Oslo: Universitetsforlaget.

Lundblad, Carl-Erik 1988: *Adjektivets komparasjon i svenskan. En semantisk beskrivning*. Lund: Lund University Press.

Lyons, John 1977: *Semantics* 1. Cambridge: Cambridge University Press.

Malmgren, Sven-Göran 1990: *Adjektiviska funktioner i svenskan*. Göteborg: Acta Universitatis Gothoburgensis.

Mel'čuk, Igor 1988: Semantic Description of Lexical Units in an Explanatory Combinatorial Dictionary: Basic Principles and Heuristic Criteria. I: *International Journal of Lexicography* Vol. 1 No. 3, 165–188.

Pinkal, Manfred 1985: *Logik und Lexikon*. Berlin/New York: Walter de Gruyter.

Taylor, John R. 1992: Old problems: Adjectives in Cognitive Grammar. *Cognitive Linguistics* 3–1, 1–36.

Verkuyl, Henk 1994. *Knowledge Representation in Dictionaries. Keynote lecture*. Delivered at the 6th Euralex International Congress Amsterdam, 30.8–3.9.1994.